

SJABBAT SJALOM

Sjabbat Weekblad voor Nederland

Jaargang VII, Nr. 248

Parasjat Naso – Sjawoe'ot

2 Sivan 5768
5 juni 2008

Parasjat Naso (Bamidbar 4:21 – 7:89) en Sjawoe'ot

Overzicht Parasjat Naso

De Tora wijst alle werkzaamheden die aan het *Misjkan* gedaan moeten worden, toe aan de zonen van Gersjon, Kehat en Merari, van de stam Levi. Een volkstelling onthult dat er 8.000 mannen geschikt zijn voor dat werk. Allen die ritueel onrein zijn, worden het kamp uit gestuurd. Wanneer iemand bekent dat hij onrechtmatig het eigendom van zijn naaste heeft afgenomen, nadat hij voor het *Beit Din* het tegendeel gezworen heeft, dan moet hij als boete een extra vijfde deel van de basisprijs vergoeden en een schuldoffer brengen. Wanneer de eiser reeds overleden is zonder erfgenamen, wordt de betaling aan een *kohen* gedaan. Onder bepaalde omstandigheden kan een echtgenoot, die zijn vrouw ervan verdenkt dat zij hem ontrouw is geweest, haar naar de Tempel brengen, waar een *kohen* een drankje voor haar bereid, bestaande uit water, vermengd met stof van de Tempel-vloer en speciale inkt die gebruikt is om de naam van Hasjem op een stuk perkament te schrijven. Wanneer zij onschuldig is, zal de drank haar geen schade berokkenen, maar haar juist zegenen met kinderen. Wanneer zij wel schuldig is, zal zij een onnatuurlijke dood sterven. Een *nazier* is iemand die zweert dat hij zichzelf voor een bepaalde periode aan Hasjem wijdt. Hij mag geen druiven eten en niets gebruiken wat daarvan gemaakt is; hij moet zijn haar laten groeien en moet ieder contact met de doden vermijden. Aan het eind van zijn periode scheert hij zijn hoofd kaal en brengt speciale offers. De *kohaniem* worden geboden het volk te zegenen. Het *Misjkan* wordt afgebouwd en op de eerste dag van de maand *Nissan* van het tweede jaar na de Uittocht uit Egypte ingewijd. De vorsten van iedere stam doen een gemeenschappelijke gift om het *Misjkan* te helpen vervoeren. Bovendien geven zij ieder een persoonlijke, zij het voor ieder een gelijke gift, bestaande uit goud, zilver, dier- en meeloffers.

Prepared by Ohr Somayach in Jerusalem, Israel

©1998 Ohr Somayach International - All rights reserved.

Haftara parasjat Naso (Sjoftiem [Richteren] 13:2-25)

Het verhaal van de Haftara van de week

De achtergrond van de Haftara is dat de Israëlieten voortgingen met te doen wat slecht is in de ogen van Hasjem, zodat Hasjem hen gedurende veertig jaar had overgeleverd in de handen van de Filistijnen. De vrouw van Manoach komt op een zekere dag thuis van het veld en vertelt haar man dat een man van G-d aan haar verschenen is. Ze zegt: „Hij leek op een engel en ik heb hem niet gevraagd waar hij vandaan kwam en hij heeft mij niet zijn naam gezegd, maar hij zei dat we een baby, een jongentje zullen krijgen en dat die vanaf de geboorte een *nazier* zal zijn.” Manoach bidt tot G-d en vraagt of deze „man” nog eens wil terugkomen opdat hij hen beiden zal leren wat zij met de jongen moeten doen, als hij geboren wordt. Hasjem antwoordt zijn gebeden. De engel verschijnt nogmaals aan de vrouw, als zij in het veld is. Zij rent weer naar huis en haalt haar echtgenoot en neemt hem mee naar het veld. Manoach wil zelf horen wat de engel tegen zijn vrouw zegt. De engel zegt: „Doe precies wat ik tegen je vrouw gezegd heb. Niets wat er van de wijnstok komt, mag ze nuttigen, wijn en sterke drank mag ze niet drinken en niets wat onrein is mag ze eten.” Zij vragen de engel naar zijn naam, maar die zegt dat hij die niet kan onthullen. Zij bieden hem iets te eten aan, maar dat weigert hij. Dan neemt Manoach een geitebokje en een meeloffer en laat dat op een rots in vlammen opgaan voor Hasjem. En op het moment dat de vlam van het altaar opstijgt naar de hemel, stijgt ook engel op naar de hemel in de altaar-vlam. Zij zijn allebei bang dat ze nu zullen sterven omdat zij rechtstreeks met een engel te maken hebben gehad, een ervaring die geen enkel mens heeft overleefd. Zijn vrouw verzekert Manoach dat Hasjem hen niet zover gebracht heeft om hen te doden. De zegen van de engel komt uit, en zij bevalt van Sjimsjon.

Het verband met de parasja van de week

Sjimsjon was een *nazier*, en de parasja van deze week behandelt de wetten voor de *nazier*. Een *nazier* is iemand die heel erg vroom wil zijn en zich wil wijden aan Hasjem gedurende een bepaalde tijd.

Sjimsjons naziroet verschilde echter in een aantal opzichten van een gewoon naziroet. Ten eerste was Sjimsjon een *nazier* vanaf het moment van de bevruchting [zijn moeder mocht al geen producten van de wijnstok eten of wijn drinken noch iets onreins eten], terwijl normaliter iemand pas vanaf zijn geboorte een *nazier* kan zijn.

Verder zweert iemand zelf dat hij een *nazier* wil zijn of een vader zweert dat zijn zoon een *nazier* zal zijn. Sjimsjon werd door Hasjem als *nazier* aangewezen.

Ten derde mag iemand die voor zijn hele leven *nazier* is, af en toe zijn haar knippen, als hem dat gaat hinderen. Dat was Sjimsjon verboden.

Ten slotte mag een 'normale' *nazier* zich niet aan een lijk verontreinigen. Dat mocht Sjimsjon wel, om wraak te kunnen nemen op de Filistijnen.

Inzicht in Parasjat Naso

Tora is niet voor mij

Door HaRav Eliezer Chrysler

De Midrasj beschrijft hoe de volken van de wereld weigerden de Tora te accepteren toen, in antwoord op hun vraag wat daar dan wel in stond, G-d voor ieder volk precies die mitswa opnoemde, waar zij bezwaar tegen hadden. Hij vertelde de nakomelingen van Esav dat er het verbod op moord in stond, waarop zij antwoordden dat hun voorvader een verstokte moordenaar was en dat kwam omdat zijn vader Jitschak hem gezegend had, dat hij zou leven bij het zwaard. Voor Amon en Mo'av noemde Hij het verbod op incest, waarop zij antwoordden dat zij geboren waren uit incest [zij waren de nakomelingen van de dochters van Lot]. En toen hij het volk van de Jismaëlieten informeerde dat de Tora diefstal verbiedt, antwoordden zij dat hun voorvader van diefstal leefde en dat de engel reeds zijn vader, Awraham, geïnformeerd had dat dit de levensstijl zou zijn die zijn zoon Jisjmaël zou aannemen.

Wat voor soort antwoord is dat, vraagt de Or HaChajiem? Sinds wanneer geeft het argument dat iemands vader zondigde, permissie om in de voetstappen van zijn vader te volgen? Of om de Gemara te citeren: „Omdat men knoflook gegeten heeft en nu uit zijn mond ruikt, is het daarom geoorloofd meer knoflook te eten zodat men een nog smeriger reuk verspreidt?”

En vreemder nog, waaruit blijkt dat G-d dit antwoord accepteerde?

Om deze problemen op te lossen, verklaart de Or HaChajiem dat er sommige mensen (en volken) zijn die inherent slecht zijn en anderen die inherent goed zijn. En wat meer is, zegt hij, het zijn hun daden die aantonen tot welke categorie zij behoren. Als dat het geval is, vertelden de bovengenoemde volken niet alleen de waarheid, maar presenteerden zij argumenten die perfect te rechtvaardigen waren. Esav was een habituele moordenaar, dat is de reden waarom zijn vader hem zegende dat hij zou leven van het zwaard (en niet andersom), en Amon en Mo'av waren dankzij hun geboorte notoire echtbrekers, terwijl Jismaël een kleptomaan was, zoals blijkt uit de beracha van de engel dat hij een wilde zou zijn. Deze slechte eigenschappen waren een integraal onderdeel van hun wezen en er was geen manier dat zij dit uit hun systeem konden verwijderen.

Elk van deze volken leden aan hun respectievelijke zwakheid, zoals wij zojuist uitgelegd hebben, en G-d citeerde voor hen met opzet die *pasoeck* welke hun zwakheid het meest testte. Hij wist dat zij niet in staat zouden zijn om positief te antwoorden, en zo ontnam Hij hen de kans om de beloning te krijgen voor een aanvankelijke acceptatie van de Tora, door onmiddellijk van hen een negatief antwoord uit te lokken. En in een klap vezekerde Hij dat deze slechte volken nog voor geen moment ook maar de geringste binding zouden hebben met de erfenis die Hij voor Zijn volk Israël had gereserveerd.

Parels van de Parasja

Arbeidsdienst

„...om arbeidsdienst en draagdienst te verrichten” (4:47).

„De arbeidsdienst,” zegt *Rasji*, heeft betrekking op het zingen en bespelen van muziekinstrumenten, hetgeen secundair was aan de dienst van de *korbanot*, terwijl de „draagdienst” betrekking heeft op het transport van het Misjkan in de woestijn.

De *Rosj* echter verklaart dat „de arbeidsdienst” betrekking heeft op de *sjechita* [het ritueel slachten] van de dieren, het stropen en het in stukken snijden van de dieren, hetgeen allemaal een onderdeel vormde van de *Avodat haKorbanot*, maar dat werd gedaan door de Levieten, zoals het vers in het boek *Ezra* en in *Divrei haJamiem* beschrijft (in verband met het Pesach-offer dat Chizkiahoe bracht).

De stem die Mosjé hoorde

„En als Mosjé de Tent-der-samenkomst binnenging, om met Hem te spreken, hoorde hij de Stem die tegen hem sprak van boven het deksel dat op de Ark met het getuigenis lag, van tussen de beide Cherubijnen.” (7:89)

Rasji schrijft: *Twee verzen zij er die elkaar tegenspreken, – het derde komt nu en brengt ze met elkaar in overeenstemming. Eén vers zegt: „En Hasjem sprak tot hem vanuit de Tent-der-samenkomst [Wajjikra 1:1], en dit is buiten buiten het voorhangsel. En één vers [Sjemot 25:22] zegt: „En Ik zal met jou spreken vanaf*

boven de deksel [dus in het Allerheiligste, binnen het voorhangsel]. En nu komt dit vers en brengt ze met elkaar in overeenstemming: Mosjé kwam in de Tent-der-samenkomst en daar hoorde hij de Stem, die van boven de deksel kwam, van tussen de beide Cherubijnen. De Stem kwam van de Hemel naar tussen beide Cherubijnen en vandaar ging zij naar de Tent-der-samenkomst.

De **Rosj** legt uit dat wanneer Mosjé buiten de *Oheel Mo'eed* [de Tent-der-samenkomst] stond, het leek alsof de Stem van tussen de Cherubijnen kwam. En het is inderdaad volkomen normaal, zegt hij, dat als iemand buiten een huis staat, en hij hoort een stem uit het huis komen, het niet duidelijk is van waar precies in het huis de stem komt.

Een Mincha ter herinnering

„Dan brengt de man zijn vrouw naar de *kohen* en hij brengt haar offer, ten behoeve van haar, een tiende efa gerstenmeel; hij mag er geen olie op gieten, noch er wierook bij doen, want het is een *Mincha* [meeloffer] wegens jaloezie, een herinnering aan misdrijf.” (5:15)

Andere meeloffers, legt de *Da'at Zekeniem* uit, werden gebracht voor verzoening; dat is de reden waarom er olie en wierook aan werd toegevoegd, opdat het *korban* rechtstreeks omhoog zou gaan als een aangenaam aroma dat acceptabel zou zijn. Maar dat was niet het geval met dit meeloffer, dat niet gebracht werd om verdiensten te verkrijgen, maar om de zonde te herinneren. Dat is de reden waarom haar *Mincha*-offer niet mooier gemaakt werd, zoals de andere meeloffers.

Zegen en bescherming

„Moge Hasjem u zegenen en behoeden” (6:24).

„U zegenen” met geld, verklaart de *Da'at Zekeniem*, „en behoeden”, zodat je in staat zult zijn om mitswot te doen. Alternatief, voegt hij eraan toe: „Hij zal u zegenen” met zonen, en „u behoeden” met dochters, want, zoals *Chazal* geleerd heeft, dochters moeten beschermd worden.

Met nadrukkelijke toestemming

„Op de zevende dag de vorst van de stam Efrajiem...” (7:48).

De zevende dag van de inwijding was in feite een Sjabbat, daar we weten dat de eerste dag synoniem was met de eerste dag van de schepping. Hasjem vertelde Josef dat zijn nakomelingen de verdienste zouden hebben om hun persoonlijk offer op Sjabbat te brengen, een uniek privilège dat geen enkel ander mens ooit zou delen met hem, omdat hij Sjabbat hield voor dat Tora gegeven werd (zoals *Chazal* leert uit *parasjat Mikeets*).

Het vers in *Tehilliem* (60:9) zegt: „Gil'ad is van Mij, Menasjè is van Mij, Efrajiem is de sterkte van Mijn hoofd, en Jehoeda is Mijn wetgever.” Reesj Lakisj verklaart dit als volgt: Als ooit iemand vraagt wat Eliahoe (haGil'adi) het recht gaf om een *Bama* [privé-altaar] op de Carmelberg te bouwen in een tijd dat privé-altaren verboden waren, vertel hem dan: „Gil'ad is van Mij”, hetgeen betekent dat wat Eliahoe deed, dat deed hij in opdracht van Hasjem.

Als iemand je ooit vraagt met welk recht Gid'on (die behoorde tot de stam Menasjè) zeven overtredingen beging (hij offerde een stier die verafgoed was, en een die bestemd was voor afgoderij, hij bouwde een altaar, gebruikte het hout van een *asjera* [een boom die verafgoed werd], hij bracht 's nacht een offer, ondanks dat hij geen *kohen* was en hij bracht dat samen met de afgoden-priesters), vertel hem dan dat „Menasjè is van Mij”: alles wat Gid'on deed, deed hij in opdracht van Hasjem (zoals duidelijk blijkt uit het vers in *Sjoftiem* 6:25-26).

En als iemand je vraagt met welk recht Jehosjoea (die van de stam Efrajiem was) de Sjabbat brak tijdens de belegering van Jericho, vertel hem dan: „Efrajiem is de sterkte van Mijn hoofd”, dat hij dit deed in opdracht van Hasjem (gezien het feit dat hem was opgedragen gedurende zeven dagen rondom Jericho te marcheren, was daar ongetwijfeld een Sjabbat bij). En omdat Jericho werd ingenomen op Sjabbat, verklaarde Jehosjoea alles daarbinnen als *hekdeesj* [heilig]. Ook hierom verkreeg Elisjama, de vorst van Efrajiem speciale toestemming om zijn privé-offer op Sjabbat te brengen.

En ten slotte, als iemand je ooit vraagt hoe David, die van de stam Jehoeda kwam, een Tora-wet kon overtreden (in de episode met Oeria en Bat Sjewa), vertel hem dan: „en Jehoeda is Mijn wetgever,” dat zoals een Rebbe, die kinderen lesgeeft, Mijn kinderen de kunst van *tesjoewa* leert, zoals hijzelf schreef in

Tehilliem (51:15): „Ik zal de zondaren Uw wegen leren.” Inderdaad, de Gemara in Avoda Zara concludeert dat David in feite de zonde die hij deed met Bat Sjewa, niet waard was en dat het hem alleen maar overkwam om een opening te maken voor *ba'alei tesjoewa*.

GLANSPUNTEN VAN DE BA'AL HATOERIEM

„Zowel mannen als vrouwen moet je wegsturen (uit het legerkamp)” (5:3)... net zoals Adam en Chava uit Gan Eden gestuurd werden. En dit wordt gevolgd door de parasjat *sota*, want toen de slang intiem was met Chava, vielen zijn dijen in (zoals de *pasoek* daar zegt: „Je zult voortaan op je buik gaan”), waarna de afdeling over de *nazier* volgt, wegens het bittere fruit dat Adam haRisjon at: druiven!

„Een man of vrouw die één van de zonden van de mens [van Adam] begaat...” (5:6)... De *pasoek* zet de zonde van Adam naast de parasja over „het zenden van de *temeïem* uit het legerkamp,” omdat het wegens de zonde van Adam haRisjon is, die at van de verboden vrucht, dat de slang, die Chava verleidde en Chava die kwaad sprak over Adam, dat alle drie werden gestraft; de slang met *tsara'at* (dat in de vorige parasja genoemd werd), de vrouw met menstruatie (daarna genoemd) en Adam met de dood.

„En iedere *troema* ... dat zij de *kohen* zullen brengen, zal hem [de *kohen*] toebehoren.” (5:9)

De *Sifri* [een halachische Midrasj] verklaart dat *Teroema* in dit geval betrekking heeft op *Bikoeriem* [de vruchten die ieder jaar het eerst rijp worden en die naar het *Beit HaMikdasj* gebracht moesten worden]. De *gematria* van *jakrivoe* [zij zullen brengen] is 328, gelijk aan die van *heem habikkoeriem* [dat zijn de eerste vruchten].

„En de *kohen* zal water nemen ... en van het stof op de vloer van het Misjkan” (5:17).

Met een duidelijke referentie naar de Misjna in *Pirkei Avot*, verklaart de *Jeroesjalmi* dat het water duidt op „waar de vrouw vandaan komt;” het stof op „waar zij naar toe gaat” en het schrijven van G-ds Naam op het stuk perkament [wat genoemd wordt in vs. 23], is een aanwijzing voor „de Ene voor Wie zij uiteindelijk verantwoording moet afleggen voor haar daden.”

SJAWOE'OT

De kleren van Tora

Door Tzvi Freeman

Je vroeg:

Tora, zeg je, is G-ddelijke wijsheid. Als dat zo is, waarom staat hij dan vol over dierenhoeven, visschubben, stotende ossen en overspelige mensen?

Laten we eens kijken naar het begin-niveau: Mosjé neemt het volk mee naar de voet van een berg in de Sinai-woestijn en daar horen ze G-d. Wat heeft G-d hen in Zijn eerste en enige toespraak tot een volledige mensenmassa te zeggen? „Maak geen afgodsbeelden, wees eerbiedig tegen je vader en moeder, steel niet, moord niet, bega geen overspel.” Is dat de hele wijsheid van de Schepper van heel het universum?

Zeker, de Sinai-woestijn is een geweldige plaats voor een G-ddelijke, mystieke ervaring – waarom dat dan te verspillen aan dingen die iedereen al weet? Het Boek van de Formatie, de Zohar en Rabbi Luria's Levensboom – dat zouden fijne presentaties zijn van G-ds officiële openbaring aan de mensheid. Maar de Tien Geboden?

Wij antwoordden:

Inderdaad, dat is precies wat er gebeurde.

Laten we zeggen dat een presentator van de TV daar was om opnamen te maken en dat hij een deelnemer die de scene zojuist verlaten had, interviewde. Wat zou die te zeggen hebben? „Hij vertelde ons dat we onze moeders en vaders moeten eerbiedigen, dat we niet mogen stelen of moorden en dat we geen overspel mogen plegen”?

Ik betwijfel het. Meer zoiets als: „Ik ben te verbouwereerd om nu al te kunnen spreken. Ik heb veertig dagen

nodig om dit te verwerken. Misschien wel veertig jaar. De hemelen, allemaal, kwamen neer op aarde de hele kosmos werd voor ons geopend en we zagen de realiteit van de dingen. Stof waar de mystici mee worstelen en over in raadselen praten, die niemand begrijpt, ervoeren wij met onze eigen ogen en oren als fysieke dingen. De ware essentie van G-d Zelf kwam naar beneden op aarde. Onze zielen konden de extase eenvoudig niet verdragen, maar op een of andere manier werden we in leven gehouden om er getuige van te zijn. Wat Hij zei? Kijk, het ging niet om wat Hij zei – het was hoe Hij het zei.”

Iemand heeft eens gezegd dat de gebeurtenis op Sinai meer een ervaring was dan dat het inhoud had. Ervaring is echter tijdelijk, en ongeacht hoe uitzonderlijk die ook kan zijn, hij verdampt snel in een wereld die gevuld is met alledaagse dingen. Op de lange duur heeft Sinai ons meer achter gelaten met de verpakking dan met de ervaring die daarin bevat is. In iedere generatie wordt aan ons overgelaten om de touwtjes en de verpakking los te maken en het licht binnenin opnieuw te ontdekken.

Dus wat is Tora?

Tora is geen boek.

Tora is geen verhaal. Het verhaal komt om ons een manier van leven te leren.

Er is geen manier van leven. De manier van leven is alleen een pad naar hogere wijsheid.

Er is geen hogere wijsheid. Tora wordt overal in gevonden.

Tijd voor een beetje Zohar

Dit is hoe Rabbi Sjim'on bar Jochai het uitdrukt in de Zohar:

Wee de sterveling die zegt dat Tora ons verhaaltjes en aardse dingen komt vertellen. Als dat waar was, dan zouden we zelfs nog vandaag een Tora kunnen samenstellen van wereldse zaken – en een die veel beter is! Wanneer je verhalen wil, dan hebben de koningen van de volken betere verhalen. Die zouden we kunnen volgen en we zouden een zelfde soort Tora kunnen produceren.

Echter, alles waarover Tora spreekt, is bovennatuurlijke en uiterst geheim.

En zo, verklaart Rabbi Sjim'on, zijn de verhalen alleen maar kleren waarin het lichaam van Tora gekleed is. Het lichaam bestaat uit de geboden van Tora, die ons vertellen hoe wij moeten leven. Binnenin dat lichaam is de ziel van Tora, en binnenin de ziel is „de ziel van de ziel.”

Wanneer de engelen naar hier beneden moeten afdalen, kleden zij zich in de kleren van deze wereld. Als zij dat niet zouden doen, zouden zij niet in deze wereld kunnen bestaan en de wereld zou hen niet kunnen verdragen.

Als dit zo is voor de engelen, hoeveel te meer geldt dat dan voor Tora, die deze engelen en alle andere werelden geschapen heeft, en waarvoor alles bestaat. Als Tora, toen die naar beneden kwam, naar deze wereld, zich niet gekleed had in de kleren van deze wereld, dan zou de wereld haar niet hebben kunnen verdragen.

Daarom dit verhaal van Tora in de kleren van Tora. Wie denkt dat deze mantel Tora zelf is en dat er niets anders is, laat zijn geest verdampen en laat hem geen deel hebben aan de Komende Wereld. Dat is de reden waarom David zei: „Open mijn ogen, opdat ik de wonderen van Uw Tora kan aanschouwen!” Hetgeen betekent om datgene te zien dat onder de kleren van Tora ligt.

Laat het me je tonen: Een kledingstuk is voor iedereen zichtbaar. Dwazen zien iemand schitterend gekleed en kijken niet verder. Zij beschouwen de kleding als het lichaam en het lichaam als de ziel.

Zo is het ook met Tora: het heeft een lichaam, dat is samengesteld uit de geboden van Tora. Dat wordt het lichaam van Tora genoemd. Het lichaam is gekleed in kleren, dat zijn de verhalen over deze wereld. De dwazen van de wereld kijken alleen naar de kleren, dat zijn de verhalen van Tora, en zij hebben niet in de gaten dat er nog meer is. Zij kijken niet naar wat er onder de kleren zit. Maar zij die meer weten, kijken niet naar de kleren, maar naar het lichaam onder de kleren. De wijzen, de geleerden, de dienaren van de Allerhoogste Koning, zij die bij de berg Sinai stonden, kijken alleen naar de ziel, hetgeen de essentie van de hele Tora is. In de toekomst is het hun bestemming om de ziel te zien, de ziel van Tora.

Dieper lezen

Het lijkt uit de woorden van Rabbi Sjim'on dat de verhalen en wetten van Tora niets meer zijn dan schillen, die weggegooid dienen te worden, om bij de vrucht binnenin te komen.

Maar dat is onmogelijk. De verhalen zijn dan al niet de hele Tora, maar zij zijn zeker ook Tora. Zoveel te meer als het gaat om de mitswot van de Tora. Net als bij een mens: je lichaam is weliswaar niet je hele zelf, maar het is zeker een aspect van je.

Je kunt dit zien in het citaat dat Rabbi Sjim'on brengt van Davids psalm: „Open mijn ogen, opdat ik de wonderen van Uw Tora aanschouw!” David vraagt Hasjem niet om de bedekking weg te scheuren, zodat hij

de wonderen, die zij bedekken, kan zien. Maar hij vraagt of G-d hem ogen wil geven, die kunnen zien – dat wil zeggen, om in de kleding zelf de wonderen die daar binnenin liggen, te zien.

Natuurlijk je kunt een man niet herkennen aan zijn kleding. Iedere gewone misdadiger kan voor de rechter verschijnen in een geraffineerd zaken-kostuum, om de rechtbank te imponeren. Maar een wijs mens kijkt niet naar het kostuum – hij kijkt *hoe* de man zijn kleren draagt. En daarvan kan hij alles vertellen.

G-d, zeggen ze, is in de details. Leonardo da Vinci was een diepe denker, een man die het leven op een hoger plan ervoer. Een eenvoudig schilderij van de dochter van een of andere koopman in de klassieke stijl van zijn tijd vertelt ons niets over zijn ziel en innerlijke gedachten. Maar een kleine verandering in de vorm van de lippen van deze jonge vrouw onthult het wezen van Leonardo tot op de kern.

Zo bevatten ook de verhalen en de wetten van Tora geheimen, die de ziel van Tora niet kan zeggen. De essentie spreekt niet via de ziel, maar via de buitenste kleren.

Dus het verhaal binnenin is...

Waarom komt de Tora gehuld in verhalen en regels? Omdat Tora niet eenvoudig ontstaan is uit G-ds behoefte om Zijn wijsheid te onthullen. Het is niet zo dat Hij erop uit is om een multimedia ervaring te maken, om ons verstomd te doen staan met wonderen en vuurwerk. Dat deed Hij al op Sinai. Maar dat was alleen maar een lokmiddel. *Echter, Tora is een uitdrukking van Zijn wens om in de details te worden gevonden.* De simpele, alledaagse, wereldse details.

Zoals die al eerder genoemde mystieken je zullen vertellen: Net zoals de universele Ziel van alle dingen dorst om terug te keren in het Oneindige Licht en te worden geabsorbeerd in zijn één-heid en zoals de ziel van iedere zoekende mens bewogen wordt door hetzelfde brandende verlangen, zo ook en nog meer dan dat, verlangt het Oneindige Licht ernaar om te worden gevonden in ieder artefact van onze wereld.

Maar er bestaat geen simpele recht-toe-recht-aan strategie om dit te bewerkstelligen. Alles wat Hij kan doen is Zich in ieder ding te verbergen en een paar hints en aanwijzingen op te gooien, samen met een zoeklicht om Hem daar te ontdekken. Dat is wat Hij doet met Zijn Tora. Maar wij zijn degenen die moeten zoeken en het zoeken moet plaatsvinden waar Hij Zich verbergt, waar Hij gevonden wil worden – dat wil zeggen, op ieder aards vlak.

En daarom spreekt Hij over aardse dingen: over vissen, vogels, en dieren; over schade en hun vergoeding; over menselijke blunders en hun genezing, gekleed in de verhalen van iedereen, sterfelijke levens van gemeten jaren op bepaalde geografische plaatsen. Onze taak is niet die kleren weg te scheuren en de schil weg te gooien, maar om de schoonheid van Tora binnenin het lichaam van zijn aardse lering te vinden, om zijn feitelijke essentie in de kleren van de verhalen die het vertelt, te vinden.

En waarlijk, dat is waar G-d het best is te vinden in Zijn Tora – minder in dat wat gezegd is, en meer in de manier waarop Hij het vertelt, in de nuances en details, daar zijn de diepste de meest onuitspreekbare geheimen te vinden. G-d had geen betere plaats kunnen vinden om Zichzelf te openbaren, dan in de voortdurende strijd en het streven van het menselijke hart, dat gevangen zit in de cellen en weefsels van een aards wezen. Dat is de reden waarom Tora-leren niet voldoende is. We moeten zijn voorschriften in ons dagelijks leven praktiseren, met heel ons hart en fysieke kracht, om die Essentie te ervaren en er eerste hands in te zijn ondergedompeld. Een mitswa doen is G-ddelijke wijsheid beleven. Je kan niet dichterbij komen.

Alles begint met Tora en gaat vandaar uit. Wanneer eenmaal de G-ddelijke wijsheid ontdekt is binnen die wetten en verhalen, dan wordt die ontdekt in alle gebeurtenissen van het aardse leven. Totdat „de aarde bedekt zal zijn met G-ddelijke wijsheid, zoals de wateren de bodem van de oceaan bedekken” en „alle wereldlijke bezigheden alleen bestaan uit het zoeken naar manieren om G-d te kennen.”

Dat we daar zullen zijn gekomen voordat u dit begon te lezen.